

Afazja

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2023/2024
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	egzamin
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Koordinator przedmiotu	Dr Kmila Potocka-Pirosz
Osoba odpowiedzialna za sylabus	Dr hab. Ewa Wolańska
Prowadzący zajęcia	Dr hab. Ewa Wolańska, mgr Paula Grzeszczuk

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	I rok, II smestr	Liczba punktów ECTS	7,6

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
wykład (W)	30	
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)	15	
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	20	

3. CELE KSZTAŁCENIA

C1	Zapoznanie z treścią i zakresem użycia terminu „afazja”
C2	Zapoznanie z różnymi klasyfikacjami afazji.
C3	Zapoznanie z patomechanizmami afazji
C4	Zapoznanie z językowymi i pozajęzykowymi objawami mózgowych zaburzeń mowy i języka
C5	Zapoznanie z zasadami diagnozowania i różnicowania afazji
C6	Przygotowanie do prowadzenia terapii afazji, za pomocą różnych metod.

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	Zna różne definicje terminu afazja
W2	Ma pogłębioną wiedzę na temat przyczyn, patomechanizmu, klasyfikacji i objawów afazji
W3	Ma pogłębioną wiedzę na temat metod wykorzystywanych w reedukacji osób z afazją

W4	Ma pogłębioną wiedzę na temat metod wykorzystywanych w reedukacji osób z afazją
----	---

Umiejętności – Absolwent potrafi:

U1	Umie samodzielnie zaplanować i przeprowadzić diagnozę pacjenta z zaburzeniami afatycznymi
U2	Umie opracować plan terapii uwzględniający możliwości i potrzeby chorego
U3	Umie prowadzić terapię z pacjentem i weryfikować skuteczność stosowanych metod w zależności od efektów

Kompetencje społecznych – Absolwent jest gotów do:

K1	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ich uzupełniania i doskonalenia i potrafi to robić; dokonuje samooceny własnych umiejętności i kompetencji
K2	Potrafi współdziałać i pracować w grupie różnych specjalistów, przyjmując w niej różne role
K3	Posiada umiejętność rozumienia sytuacji emocjonalno-społecznej pacjenta i jego rodziny

5. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
wykład	Definicje i typologie afazji; nietypowe postaci afazji (afazja podkorowa, afazja skrzyżowana, afazja postępująca) Afazja a zaburzenia mowy wynikające z demencji Językowe symptomy uszkodzeń mózgu; afatyczne zaburzenia realizacji podsystemów języka Zaburzenia czynności czytania i pisanie w afazji Zaburzenia poznawcze nielingwistyczne współwystępujące z afazją Diagnostowanie zaburzeń afatycznych (analiza dokumentacji klinicznej, interpretacja wyników badań specjalistycznych, wybór narzędzi diagnostycznych) Czynniki wpływające na proces usprawniania mowy u osób z afazją Etapy pracy w terapii chorych z afazją Postępowanie neurologopedyczne w poszczególnych typach afazji Zasady współpracy z rodziną i innymi specjalistami. Tworzenie opinii logopedycznych o chorych z afazją	W1-W4, U1-U3, K1-K3
ćwiczenia	Istota afazji, wykorzystywana terminologia, przyczyny afazji, klasyfikacje afazji Czynniki neurodynamiczne a diagnoza logopedyczna Postępowanie diagnostyczne (analiza dokumentacji medycznej i wyników badań neuroobrazowych, diagnoza logopedyczna, tworzenie opinii) Objawy zaburzeń językowych w afazji Mechanizmy i obraz zaburzeń mowy w przypadkach różnych typów (analiza przypadków) Nietypowe postaci afazji (różnicowanie z innymi neurogennymi zaburzeniami mowy - analiza przypadków)	W1-W4, U1-U3, K1-K3

6. LITERATURA

Obowiązkowa

- A. Duranowska-Serocka, Zaburzenia czynności językowych i aktywności w kontaktach z otoczeniem po uszkodzeniach struktur podkorowych w wyniku udaru mózgu, „Logopedia” 27, 2000.
- A. Herzyk, Afazja: mechanizmy mózgowe i symptomatologia, „Logopedia” 27, 2000.
- A. Herzyk, Pierwotna afazja postępująca, „Audiofonologia” 9, 1996.
- A. Herzyk, Taksonomia afazji: kryteria klasyfikacji i rodzaje zespołów zaburzeń, „Logopedia” 28, 2000.
- R. Jakobson, M. Halle, Podstawy języka, Wrocław 1964.
- J. Kania, Dezintegracja systemu fonologicznego w afazji, Wrocław 1976.
- J. Kania, M. Klimkowski, Próba językoznawczego opisu afazji, „Logopedia” 7, 1967.
- D. Kądziaława, Afazja i agnozja [w:] I. Kurcz (red.), Psychologia a semiotyka. Pojęcia i zagadnienia, Warszawa 1993.
- D. Kądziaława, M. Sadowska, Agramatyzm w afazji: przegląd stanowisk badawczych, „Studia Psychologiczne” 12, 1991.
- M. Klimkowski, Neuropsychologiczne podstawy czynności czytania i pisania w świetle doświadczeń klinicznych [w:] T. Świszczewska (red.), Podstawy pracy terapeutycznej w zespołach kompensacyjnych, Lublin 1990.
- A. R. Łuria, Podstawy neuropsychologii, Warszawa 1976.
- A. R. Łuria, Zaburzenia wyższych czynności korowych wskutek uszkodzeń mózgu, Warszawa 1967.
- H. Marczevska, E. Osiejuk, Nie tylko afazja... O zaburzeniach językowych w demencji Alzheimerera, demencji wielozawałowej i po uszkodzeniach prawej półkuli mózgu, Warszawa 1994.
- M. Maruszewski, Afazja. Zagadnienia teorii i terapii, Warszawa 1966.
- M. Maruszewski, Chory z afazją i jego usprawnianie, Warszawa 1974.
- H. Mierzejewska (red.), Badania lingwistyczne nad afazją, Wrocław 1978.
- H. Mierzejewska (red.), Badania porównawcze afazji, Wrocław 1982.
- H. Mierzejewska, Afatyczna dezintegracja fonetycznej postaci wyrazu, Wrocław 1977.
- H. Mierzejewska, J. Przesmycka-Kamińska, S. Grotecki, Metodologiczny pożytek z kompleksowego językoznawczo-psychologicznego opisu porozumiewania się osób z afazją, „Socjolingwistyka” 12/13, 1993.
- H. Mierzejewska, M. Przybysz-Piwkowska, S. Grotecki, Dezintegracja, kompensacja, stabilizowanie struktur językowych w afazji [w:] H. Mierzejewska, M. Przybysz-Piwkowska (oprac.), Teoretyczne podstawy metod usprawniania mowy – afazja, zaburzenia rozwoju mowy, Warszawa 2000.
- H. Mierzejewska, S. Grotecki, O spójności polilogu w warunkach afazji, „Socjolingwistyka” 9, 1990.
- H. Mierzejewska, Zaburzenia polskiego systemu fonetycznego w niektórych wypadkach afazji, Wrocław 1971.
- M. T. Nowakowska, Rehabilitacja chorych z afazją, Wrocław 1978.
- J. Panasiuk, Kompetencja językowa a kompetencja metajęzykowa w afazji, „Logopedia” 29, 2001.
- J. Panasiuk, Komunikacja w afazji, „Logopedia” 27, 2000.
- M. Pąchalska, Afazjologia, Warszawa 1999.
- M. Pąchalska, Kompleksowy model rehabilitacji chorych z ogniskowym uszkodzeniem mózgu i afazją całkowitą, Kraków 1986.
- M. Pąchalska, Terapia chorych z afazją: cele, realizacja i dylematy, „Postępy Rehabilitacji” 2, 1991.
- M. Przybysz-Piwkowska, Na temat analizy lingwistycznej wypowiedzi osób z afazją [w:] J. Nowakowska-Kempna (red.), Effata – otwarcie. Logopedia jako nauka interdyscyplinarna – teoretyczna i stosowana, Katowice 1998.
- M. Przybysz-Piwkowska, O dwóch mechanizmach kształtujących wypowiedzi osób z afazją [w:] J. Bałachowicz, S. Frycie (red.), Język – literatura – wychowanie: praca zbiorowa dedykowana profesor Annie Kowalskiej, Warszawa 2006.
- M. Przybysz-Piwkowska, Realizacja struktur językowych a podsystemy języka u osób z afazją, „Logopedia” 27, 2002.
- M. Sadowska, Zmiany zakłóceń głosek w procesie reedukacji osób z afazją, Kraków 1996.

- B. Strachalska, Ćwiczenia usprawniające aktualizację wyrazów w mowie osób z afazją, Warszawa 2002.
- B. Strachalska, Dobór materiału językowego do ćwiczeń usprawniających aktualizację wyrazów u osób z afazją [w:] H. Mierzejewska, M. Przybysz-Piwkowska (oprac.), Teoretyczne podstawy metod usprawniania mowy – afazja, zaburzenia rozwoju mowy, Warszawa 2000.
- J. Szumska, Metody rehabilitacji afazji, Warszawa 1980.
- H. Tomaszewska-Volovici, Agramatyzm w afazji, Wrocław 1976.
- M. Zarębina, Rozbicie systemu językowego w afazji, Wrocław 1978.

Uzupełniająca

Artykuły i publikacje podawane na bieżąco.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.	Np. próg zaliczeniowy
	Praca na zajęciach	Poprawne wykonywanie zadań
	Praca samodzielna	Samodzielne przeprowadzenie diagnozy afazji, przygotowanie programu terapii i stworzenie ćwiczeń do wykorzystania w terapii
	Obecność	Obecność jest obowiązkowa (dopuszczalne dwie nieobecności)
	Egzamin w postaci testu jednokrotnego wyboru	Warunkiem zdania egzaminu jest otrzymanie za test co najmniej 51% pkt. Podstawą przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia przedmiotu (wykładu i ćwiczeń).

8. INFORMACJE DODATKOWE

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich